UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

L[e]ct[i]o iiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

ſed minime lacerat᷑: quinimo
diuiſo ſacramento integer ſub
qualibet diuiſionis parte pſe
uerat. Tu. ℟. Reſperit hely/
as ad caput ſuum ſubcinerici
um panē qui ſurgēs comedit
⁊ bibit. Et ambulauit in for/
titudie cibi illius vſq; ad mō
tem dei. ℣. Si quis mandu
cauerit ex hoc pane viuet i e/
ternum. Et. Gloria. Et. In ſe
cundo nocturn̄ anti. Memor
ſit dominus ſacrificij noſtri: ⁊
holocauſtum nr̄m pingue fiat
ps. Exaudiat te. an̄. Parat᷑
nobis menſa dn̄i aduerſ⁹ om
nes qui tribulant nos. pſalm̄
Dn̄s regit. an̄. In voce exul/
tationis reſonēt epulantes in
menſa dn̄i. ps. Quemadmo
dum. ℣. Cibauit illos ex adi
Accidentia eni Lctō iiij. pe.
ſine ſubiecto in eodem exiſtūt
vt fides locū habeat: dum vi/
ſibile inuiſibiliter ſumitur ali
ena ſpecie occultatum ⁊ ſenſ⁹
a deceptōe immunes reddan
tur qui de accidentibus iudi
cant ſibi notis. Nullum eni;
ſacramentum eſt iſto ſalubri⁹
quo purgantur peccata virtu
tes augentur ⁊ mens omniu;
ſpūalium cariſmatum abūdā
tia impinguat᷑. Offertur i ec
cleſia ꝓ viuis ⁊ mortuis vt oī
bus proſit qđ ē ꝓ ſalute omni
um inſtitutum. Tu autē do/
mine miſere nobis. Deo. ℟.

Panis quem ego dabo caro
mea ē pro mundi vita litiga/
bāt ergo iudei dicētes Quō
pōt h nob dare carne; ſuā ad
manducandū. ℣. Locutus ē
populus contra dn̄m aīa nr̄a
nauſeat ſuper cibo iſto leuiſſi/
mo. Quō pōt. Lectio v.
Suauitatē deniq; huius ſa/
cramēti nullus exprimere ſuf
ficit per quod ſpiritualis dul
cedo in ſuo fonte guſtatur ⁊ re
colitur memoria illius quam
in ſua paſſione chriſtus mon/
ſtrauit excellentiſſime chari/
tatis. Unde vt artius huius
charitatis immenſitas cordib⁹
infigeret᷑ fideliū i vltima cena
quādo paſca cū diſcipulis ce/
lebrato tranſiturus ex h mun
do erat ad p̄rem hoc ſacramē
tum inſtituit tanq̄ paſſionis
ſue memoriale perhenne figu
rarum veterum impletiuū mi
raculoꝝ ab ipō factoꝝ maxi/
mum et de ſua contriſtat; ab
ſentia ſolatium ſingulare Tu
autem domine miſere nobis.
℟. Cenantibus illis accepit
ieſus panem ⁊ bn̄dixit ac fre/
git dedit q; diſcipulis ſuis et
ait. Accipite ⁊ comedite hoc
eſt corpus meum. ℣. Dixerūt
viri tabernaculi mei quis det
de carnibus ei⁹ vt ſaturemur
Accipite et comedite Le. vi.
Conuenit itaq; deuotione;
fidelium ſolenniter recolere